№ 265
პარასკევი, 11 დეკემბერი, 1898 წ.

1877—1898

ივერია

№ 265
პარასკევი, 11 დეკემბერი, 1898 წ.

რედაქცია: ნიკოლოზის ქუჩა, 21.
ტელეფონი.
გაზეთის დასაბარებლად და განსაწყობად ფასი ისპრება: ერთ თვეზედ 1 მან. 50 კ., სამ თვეზედ 4 მან. 25 კ., ექვს თვეზედ 8 მან. 25 კ., ცალკე ნომერი—ორი შაური

გაზეთის ფასი:

თვე	მან.	კ.	თვე	მან.	კ.
12	10	—	6	6	—
11	9	50	5	5	50
10	8	75	4	4	75
9	8	—	3	3	50
8	7	25	2	2	75
7	6	50	1	1	50

ფასი განცხადებისა:
ჩვეულებრივი ხერხით ბეჭდილ განცხადებას 16 კაპ., ზედათხზედ—8 კაპ.

„ივერიის“ ტელეფონი № 227

„ივერიის“ ტელეფონი № 227

ქართული თეატრი

კვირას, 13 დეკემბერს,
ქართულის დრამატიული საზოგადოების არტისტებისაგან
წარმოდგენილი ღამე
რევიზორი
კომედი, 5 მოქმედ., თხზ. ნ. გოგოლისა, თარგმ. ა. ჰიპპიანისა.

მონაწილეობას მიიღებენ: ქ-ნი ნერგინა შალიკაშვილისა, ვარვარეთელი, გორელი, გელასტაფისა, ბ-ნი ა-ბაშიძე, ვეშაი, სეიმონიძე, გეგეჭკორია, ზაოშვილი-ვეშაი, ცანდღილაკი, იმერიანი, იმედაშვილი, ხოსროშვილი. თიატრი ექნება ღია.

დასწყება წყდება 8 საათზედ.

ბილეთების ფასი დაწესებული.

რეჟისორი ვ. აბაშიძე და ა. მესხი.

ხუთშაბათს, 17 დეკემბერს, დანიშნულია ვ. აბაშიძის მენეჯერში

ექიმი ი. ია. გოკიელოვი

ძალიან სჩვალსურად ვენერიულ (სიფილისს), სამარდს, კანის და შინაურ სნეულობით ავადმყოფთ ეოველ დღე, დილით 9—12 სასათ., ნახვისათვის 5—7 სასათ.

ვენერიულ შინაურ და ვენით ავადმყოფებს შეიძლებს 12—1 სასათძედე.

გამოდის ჯერ არა სჩნდნენ. სტუდენტ ალექსი ქიქოძე-ჯაიანელიც ჰქონდა, რომ ერთს საათში მტერს მოყვარედ მიეცემნა. თან შორი გული ფიქრობდა, რომ ეს ყველა ბრძოლა ამაოებაა და ამ ბრძოლაში ის ვერ გაიმარჯვებს. ამ ფიქრებში ჩაფლული ალექსი ქიქოძე-ჯაიანელი ისე მიეახლა ქალაქს, რომ ვერც კი შეამჩნია. ქალაქის ბაღებში ხეები ისე ყოფილიყვნენ ფოთლებით შემოსილნი, რომ ალექსის ეგონა, ზაფხული ჯერ არ გათავებულაო. ალექსი ქიქოძე-ჯაიანელი ქალაქის ბაღებში ხეტიალობდა, ვიდრე ერთ ადგილას ხალხი არ დაინახა. ხალხი ერთ ადგილას ისე ყოფილიყო შეკრებილი, რომ ალექსის ეგონა, ვიღაც ბრძენი ხალხს ლექციას უკითხავსო. ალექსი ქიქოძე-ჯაიანელი ხალხს მიეახლა და ნახა, რომ

მომაფიქრებინა, რომ ეს ბიჭი ჩემი ნაცნობი ყოფილიყო. ამ ფიქრმა ისე შემაშინა, რომ ფეხები ამიკანკალდა და ძლივს მივაღწიე ჩემს ოთახამდე. ამ ღამეს ძილი ვერ მოვიკარი. ვფიქრობდი, ნეტავ ის ბიჭი ჩემი ნაცნობი ყოფილიყო

არა არის-რა. ამისთან გვინდა, რომ სახელმწიფო ბანკმაც გვგეხსნას კრედიტი, უკანასკნელ დროს გამოცხადებული იყო, რომ სახელმწიფო ბანკი მისცემს სესხს, თუ ამხანაგობა ბანკის წესებსაც სარდაფებს აშენებსაო. ჩვენც ამით ვსარგებლობთ. თქვენი ნება თუ გვინდა, რომ საბელმწიფო ბანკს მივმართოთ.

თუ ითრევ ყოყმანს. ჩვენ გამგეობას მივცეთ ნებართვა სარდაფის აშენებისა.

ოთხშაბათს, ეს საკანი გადავცეთ გამგეობის და ზედაზედეულ კომისიას წვეროსან წვეროსგან კრებას: ქართისელო, თქვით მსჯელი დასთან და მოახდინონ საგანგები კრება.

თ. ვახტანგ ჭავჭავაძის კითხულობს მოსწერებას იმ საკნის შესახებ, როგორც შიაც ნათქვამია: „ჩვენგანაც საზოგადოების არა აქვს საკმარისი თანხა, ამიტომ არ შეეძლოთ გაეაქრალებინა ღვინო. უკეთესად შენახვის ტენდენცი და მიჩნია როგორი დაყენებაც ამისათვის საჭიროა შესაფერი სარდაფები და მათი მოწყობილობანი. ამისთვის თანხის სიკლებაც ხელს უშლიდა დებმისეულობის გადგომ-ეგებას და ახალის წვეროსის მოღებას. ამის მიხედვით გამგეობა თხოულობს საზოგადო კრებისაგან, რომ მან მოიკრიბოს ვინმე ხელოსანი, რომელიც ამ საქმეში კარგად გაეცნობა და ასეთ ადგილებს ამოარჩიოს, სადაც ამისთანა სარდაფების აშენება ადვილად და ხელსაყრელად შეიძლება. ამ ხელოსანს ამოარჩევენ ქალაქის ხარჯით და ამ ხელოსანის ხარჯით

ნუ დაწლუპავთო და ამ რიგად, მოტყუებით, ითვი ვეჭროპზე ხელი ადგიეზა და ხუთას-ექვსას თუმნად ღირებული მამული—ას ორმოცდათ თუმნად ნაგდო ხელშია. სასაზრთალოში ის მოწმეები, რომლებიც საოცარ ელასოს ფული მიეცა, არ გამოცხადნენ, თუმცა მოწმედ მოხმა. ბა ალაბეგოვმა სთქვა, იმ მოწმეებმა „ტატუბინო“ მოგვცეს.

სასამართლომ თურინჯ ელასოიო, რომელსაც იცავდა ნაფიცი ვექილი ტერ-ტუფანოვი, გაამართლა.

თეატრის მატიანე

„ველე ლარი“ პეროისის სცენაზედ.

შვიდ დეკემბერს ქალაქის თეატრში ადგილობრივების დრამატიულმა დასმა ბ-ნ აღიქსანდრეშვილის მოთაიმანთან და კ. დ. ყიფიანის მონაწილეობით, წარმოადგინა შექსპირის ტრაგედია „ველე ლარი“. ლირის როლს ასრულებდა ბ-ნი ყიფიანი, რომელმაც ჩვეულებრივ კარგად შეასრულა ეს როლი, რისთვისაც საზოგადოებამ, მეტადრე მოსწავლეებმა, უხვად დაასვენეთ ტაში ცემით და ფეშის ძახილით. ახორიგე თამაშობდა გლოსტერის როლს ბ-ნი გამყრელიძე. კარგად თამაშობდა კენტის როლს ბ-ნი ბალანჩივაძე, თუმცა უშკოდესი იქნებოდა, ჭვენის აზრით, ეს როლი მიეცათ ო. შ. დადიანისთვის, რომელიც მასხარის როლს თამაშობდა. მასხარის როლი სულ-და გვეწერა. იგი არ შეეფერება ბ-ნ დადიანის ნიჭს. ო. დადიანი უშკოებით თამაშობს დარბაისელის როლს და არა მასხარისას. ეს როლი კაცსა მისის ლაპარაკის სპეციალურ არ არის ბუენარივი, იგი თითქო ვიღაცას ბაძავსო. ამ ნაირი კაცი ლაპარაკისა ჩვენ გავგიგონია ტფილისში ზოგიერთ სოხმოსაგან, რომელიც ქართულს ლაპარაკს ბატყლეშებურ აქცენტს, რაკი სწავლა ასწ. ოლა ეუნებრიათ მისი ხმა და ლაპარაკის კილო ფრიადსასიამოვნო და მხარილინაა. ეგ მაინც არ ეყო ბ-ნ თეთრიძეს, რომელიც სახოგადოდ როლს უფიქრია კარგ წმენდას, მაგრამ სცენაზედ რომ უფრო კარგად დაიქცეს და თამაშს, უშკოებები იქნება. მაგალითად, ჩვეულებად აქვს, როცა ლაპარაკობს, ზურგს სახოგადოებასაკენ აქცევს ხშირად იქცევს, ლაპარაკი მისი კარგად არ ისმის პირველ რიგის სკამებზედაც კი, ზმირად თვალებს მხუთავს მაშინაც კი, როცა ეს სრულიად უადგილო და უფლოვია. იგი იმდენად ბიჭური მოთამაშეა, რომ ამ ნაკლს ხელი აიღებს. კლებას სულხად ასარულებს თვითოეული როლები. სახოგადოება საკმაოდ იყო: ლოგებში და ქანდარა ვიტენილი იყო, პარტერშიკი ბევრი სკამი იდგა ცალიერი.

მაყურებელი

დამაგვიანდა

შენც შხოლოდ ამას დამიჯერებენ, ვინც ადრე ხელფასს ვრე სთვლიდა და ახლა დედას მოპირფარეშე წვერებით.

შეშიპირი

ორშაბაკ ერთი შეშვიდეთშაბათისას: ან ფულისთვის ვიყავ ან პატივისცემ ის ფიცით ვიყავ.

ანტრი I

* * *

სიმაბეზეო, შენ ანუკიროზის სიხსნა ფსონი ვიყავ შენ მაგალით შენისკენაც შენთა.

ნიკოლოზ ტყილაური

ᲒᲣᲠᲐᲒᲔᲚ-ᲒᲐᲮᲐᲪᲝᲜᲔᲑᲘᲡ ᲓᲦᲔ

(პმაკრებით პმბერი)

ნოემბრის დაიწყეს ნიეიორკში ძლიერ დიდი თოფით მოსკელა და საზეიმო ნაბეჭდით ყიდვილა. კლაქში სიარული ეკრძალებოდა შეძლებული შეიქნა და მრავალი მგზავრი იძულებული გახდენ ღამე გათევებინათ რკინის გზის სადგურებში და ვაგონებში, რომ დაეშინ ნიეიორკიდან ენდა ზანგიანთა 22 ვაგონ, მაგრამ ეკრე ერთი ვერ წყვიდა. 100 მგზ ვები კარანდაშის ნაპირზე ვაგონთა. ბის დაღმა, რომ ერთი ვერ ვიპოვნა. ბრუნდებოდნენ და 65 მგზავრი მოსულა ისის მახლობელ მოგზაურ ხეთი დაიღება, ასეთი კარგი ზმალი არა ყოველ ის 1852 წლიდანაც. ნიეიორკის ქალაქის გამგეობამ ის მეუზის გარე, რომლიც მედან 1892 წელს ქუჩებს, კიდევ 2,000 მუშა დაიქირავა.

ახალი წიგნები

რედაქციამ მიიღო „Исторія грузинской церкви“ (საკრისტიანო ცხოვრების ისტორია“), წიგნი პირველი, შედგენილი ეპისკოპოს ალექსი ლებისგან და გამოცემული მის ხარჯით. ეს ვალუმეული ორ ნაწილად არის დაყოფილი. პირველ ნაწილში ეკლესიის ისტორია ქართველ ერისა, ვიდრე ქრისტეს შობამდე (I—IV საუკ.). წიგნი ხუთ სამს თავისგან შედგება, ბოლოში დამატებული აქვს 1, „Оправдание изложеннаго объ образовании картвельскаго“ და 2, „Поученіе св. Иліи“. ეს უკანასკნელი ბროშურა ეხება ილიას მოკვლასა, წიგნი შეიცავს 93 გვერდს, სულთან არის გამოცემული და ღირს 40 კაპ. ამ ქამად ეიდი შინაარსის შესახებ ვერაფერს ვიტყვით, ვინაიდან მხილდ იმას, რომ ჯერ ხანა საჭიროება მოითხოვა ასეთის წიგნის შედგენასა და გამოცემის ღვრელს ეწნიდა. გარდა იმისა, რომ ამ წიგნის წერისთვის რაკის შეძლა ეს მოეკითხნ